
[2006-26-RE](#)

CAUSA 2006-26-RE

Número de registre 549-2006. Recurs d'empara

AUTE DEL 14 DE MARÇ DEL 2007

BOPA núm. 25, del 21 de març del 2007

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 14 de desembre del 2006 per la representació processal de la societat Quatre Barres, SA, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra els autes del 24 de febrer del 2006 i del 9 de novembre del mateix any, dictats pel president del Tribunal de Corts, per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la lesió dels drets fonamentals invocats, que anul·li el primer aute objecte de recurs "retrotraient les actuacions dutes a terme en el marc de la present causa fins al moment anterior al dit aute, per tal que el propi President del Tribunal de Corts, dicti nova resolució declarant que es segueixi la instrucció de la present causa i es procedeixi al processament del Sr. Alex LAYA SEOANE, declarant així mateix la responsabilitat civil solidària de la companyia AXA ASSEGURANCES (PATRIMOINE) i subsidiàriament de la societat "CONSTRUCCIONS MARINE, S.A.";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 23 de gener del 2007;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedents

Primer

Com a conseqüència d'un accident de circulació, el 20 de febrer del 2004 la societat Quatre Barres, SA va formular una querella per la presumpta comissió d'un delicte menor de danys per imprudència, tipificat i penat a l'article 337 del Codi penal vigent en el moment de la seva producció

contra el Sr. Alex Laya Seoane i, pel que fa a la responsabilitat civil, solidàriament contra la companyia Axa Assegurances i subsidiàriament contra la societat Construccions Mariné, SA.

Segon

En un primer moment, la querella es va admetre a tràmit i es va incoar un procediment de diligències prèvies per un presumpte delictes menor de danys per imprudència. Seguidament, atès que l'entrada en vigor de la Llei qualificada del Codi penal del 21 de febrer del 2005 obligava a una nova tipificació dels fets i que les actuacions objecte de la querella eren constitutives d'una contravenció penal de danys per imprudència, tipificada i penada a l'article 485, el 19 d'octubre del 2005, el batlle instructor va decidir constatar l'extinció de la responsabilitat penal del querellat per la presumpta contravenció penal de danys per imprudència i arxivar les diligències prèvies, sense perjudici de les accions que es puguin instar per via civil.

Tercer

La representació processal de la societat Quatre Barres, SA va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió de la Batllia i, el 24 de febrer del 2006, el president del Tribunal de Corts va considerar que l'aplicació retroactiva de la prescripció de l'acció penal és un imperatiu legal, que per tant el batlle instructor havia fet una correcta interpretació i aplicació de les normes i que calia desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar l'aute d'arxiu del batlle instructor.

Quart

La representació processal de la societat Quatre Barres, SA va formular un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta darrera decisió per considerar que vulnerava els seus drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Cinquè

El 9 de novembre del 2006, el president del Tribunal de Corts va destacar, entre altres punts, que el processament d'una persona per un delictes menor de danys que en l'actualitat ja no existeix no era procedent i va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Sisè

El 14 de desembre del 2006, la representació processal de la societat Quatre Barres, SA. va presentar un recurs d'empara en què reprèn els fets de manera cronològica, destaca que la querella va ser presentada el 14 d'abril del 2005 i que la infracció presumptament comesa va ser qualificada com a delictes menor, tant per la recurrent com pel batlle instructor. L'aplicació retroactiva del Codi penal del 21 de febrer del 2005 als fets comesos amb anterioritat a la seva entrada en vigor és injusta envers la societat perjudicada, ja que es veu privada del seu dret inicial d'instar l'acció i del dret a reparació. Per tant, s'han vulnerat els drets a al jurisdicció, a un procés degut i a la defensa de la societat recurrent que no pot exercitar l'acció que en el seu dia va ser correctament formulada.

Aquesta part, també manifesta que no comparteix el contingut de l'aute del president del Tribunal de Corts pel que fa a la via civil, per tal com la societat recurrent podria trobar-se amb la impossibilitat de formular demanda civil perquè la seva acció podria haver prescrit.

Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que

declari la lesió dels drets fonamentals invocats, que anul·li el primer aute objecte de recurs "retrotraient les actuacions dutes a terme en el marc de la present causa fins al moment anterior al dit aute, per tal que el propi President del Tribunal de Corts, dicti nova resolució declarant que es segueixi la instrucció de la present causa i es procedeixi al processament del Sr. Alex LAYA SEOANE, declarant així mateix la responsabilitat civil solidària de la companyia AXA ASSEGUANCES (PATRIMOINE) i subsidiàriament de la societat "CONSTRUCCIONS MARINE, S.A."

Setè

El 23 de gener del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, ja que estimava que les resolucions objecte de recurs estan fonamentades jurídicament i no són arbitràries.

El Ministeri Fiscal recorda que, d'acord amb l'article 86.1 de la Constitució, la interpretació de les normes de procediment correspon per natura als òrgans jurisdiccionals ordinaris i destaca que la interpretació efectuada pel president del Tribunal de Corts de l'article 7 del Codi penal no és arbitrària, sinó d'estricta compliment del principi de legalitat en base als criteris habituals d'interpretació.

De les al·legacions de la recurrent es desprèn que fa una confusió entre el dret a promoure una activitat jurisdiccional i la seva voluntat d'imposar les condicions perquè el procediment instat es desenvolupi de la manera més favorable als seus interessos.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2006-26-RE.

Fonament jurídic únic

La recurrent al·lega que l'aute del president del Tribunal de Corts del 24 de febrer del 2006 ha vulnerat els seus drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa, consagrats a l'article 10 de la Constitució, en confirmar l'extinció per prescripció de la responsabilitat penal que fou declarada pel batlle d'instrucció, com a conseqüència de l'entrada en vigor de la Llei qualificada del Codi penal del 21 de febrer del 2005.

El recurs d'empara es fonamenta en la discrepància de la recurrent respecte de la interpretació i aplicació realitzada pel Tribunal de Corts del precepte de la nova Llei qualificada del Codi penal que estableix l'aplicació retroactiva de les normes relatives a la prescripció.

Plantejada així la qüestió, cal recordar que aquest Tribunal Constitucional ha reiterat que la selecció, la interpretació i l'aplicació de les normes processals són qüestions de legalitat ordinària que corresponen en exclusiva als òrgans de la jurisdicció judicial i només adquireixen relleu constitucional i poden ser controlades per la jurisdicció constitucional per vulneració de l'article 10 de la Constitució, quan la resposta judicial pugui ser titllada d'arbitrària o lògicament irraonable. El que és cert és que, des de la perspectiva d'aquest dret constitucional, cal exigir una cura especial dels òrgans judicials quan la pretesa vulneració dels drets a la jurisdicció i al procés degut es produeix a l'inici d'aquest procés, en el moment de l'accés a la jurisdicció, i es refereix a una resolució que tanca la possibilitat de fer valer, per primera vegada, davant un jutge o un tribunal les pretensions jurídiques de fons en defensa dels drets o interessos legítims. En aquests supòsits, es pot exigir que les resolucions judicials no solament no siguin arbitràries, sinó que no responguin a una interpretació i aplicació de les regles processals tan rigorista que produeixi una desproporció

clara entre la finalitat d'aquestes regles i els interessos sacrificats.

Doncs bé, en el cas aquí enjudiciat, és del tot evident que no es pot fer cap d'aquests retrets a les resolucions objecte de recurs, les quals s'han limitat a interpretar i a aplicar, de forma perfectament raonable i no rigorista ni desproporcionada, les regles que regulen la prescripció penal en un sentit que és plenament homologable a allò que correspon a aquesta institució en la quasi totalitat dels Estats de dret.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2006-26-RE, interposat per la representació processal de la societat Quatre Barres, SA, contra els autes del 24 de febrer del 2006 i del 9 de novembre del mateix any, dictats pel president del Tribunal de Corts.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 14 de març del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

